

Udgiver: Peter Ebbesen.

Mariteter.

En Dyreremmer i Kansas har i den senere Tid lagt sig efter at tæmme Bluer. Det gaar dog meget langsomt for ham, thi trods deres uanfælgelige Størrelse er Bluerne nogle meget uregerlige Dyr. Dyreremmeren erklærer, at han vil paalægge sig at tæmme ti Løver for hver Bluer. Han paastaar, at dette at se Dyreremmeren i Dyrerne, der skal være saa udmærket overfor Løver, slet ikke hjælper overfor en Bluer. Det falder ikke en Bluer ind at slaa Dyrerne ned, om man stirrer aldrig saa længe paa den. Man regner, at i af 1000 Bluer lader sig dressere til at gaa paa Bagbenene.

I Byen Jackson i Texas er der fornylig passeret en Begivenhed, der maaner Borgermester og Borgerrepræsentanter til ikke at sætte Publikums Taalmodighed paa alt for haardt en Prøve. Sagen forholder sig i Korthed saaledes:

Sydhavns Jaktstien, men paa Jaktstiens Grund, løber der en Flod, hvor Jaktstiens Befolkning nyder en Gang imellem at tage sig et Bad. Det er en Flod lidt under Middelsørrelse, men ellers en meget respektabel Flod i alle Henseender. Der er kun den Fejl ved den, at den sommeider ikke vil rigtig løbe og saa samler der sig Vandmad i den og den kommer til at lugte ubehagelig.

Der har flere Gange været klaget til Kommunalbestyrelsen over den daarlige Renlighedstilstand i Jaktstien — det er Flodens Naan — og der blev ogsaa i Sommeren 1879 nedsat et Udvalg paa 7 Medlemmer til at overveje Sagen, men Udvalget har endnu ikke naaet at faa afgivet Betænkning.

Saa tog Jaktstiens Borgere forleden en determineret Beslutning, drog i Processen op til Raadhuset, bemægtigede sig Borgmesteren og Borgerrepræsentanterne midt under et Borgerrepræsentantskabs møde under et Borgerrepræsentantskabs møde og puttede dem ned i Arresterne. Derefter satte Bevægelsens Ledere sig paa de arresterede Medlemmers Pladser, og det blev enstemmigt vedtaget at anvende \$500 til Jaktstiens Regulering, saa at Borgerne kan ryde sig i den.

De jængalende Repræsentanter, blev Dagen efter satte i Frihed mod Kaution. Der er anlagt Sag imod dem for Samværet med Byens Sager.

Johnny (hvis Fader er Avisudgiver): — Hr. Kjøbmand, holder De Sukker, Kaffe, The, Galico og andre Sager? Kjøbmanden: — Ja, naturligvis, min Dreng.

Johnny: — Ja, ja'er siger rigtig nok De kommer til at holde dem, hvis ikke De avorterer.

Datter: — Mamma, Storfestensfejen berovre paa Taget har nylig lysset Haanden ad mig.

Moderen: — Ah, hvor græseligt! Lyb straks ind i Kamret og vadst Dig.

En Buehel Majs bliver 4 Galloner Whiskey. Dette Kvantum bringer \$16 i Handelen. Regjeringen faar \$2. 60, Farmeren 40 Cents, Jernbanen \$1, Fabrikanten \$4, Bredveinshandleren \$8 og Forbrugeren Resten — Delirium tremens.

Knud: — Jeg hører at Mathiesen lægger sig efter Politit.

Waldemar: — Saa—aa?

Knud: — Ja han har startet en Saloon henne paa Hjørnet.

Det var en anden Sag. — „Doktoren er ikke hjemme“.

„Det var kjedeligt, jeg vilde betale en lille Regning.“

„Det var en anden Sag. Da vil jeg se efter en Gang til.“

„Forestil Eder, at mit Hoved er Jorden“, siger Magikeren til sine Elever. „Naar nu Solen staar højt paa Himlen spise Indvaanerne paa den øverste Del af mit Hoved sin Middag.“

I Stolen. — Væreren: „Nu, lille Børn, hvad er Hufommelse?“

En af Smaafyrene svarer efter nogen Overvejelse.

„Det er det, som man glemmer med.“

En oplytsvakkende Kunst.

Regle Kunstnere, der i Reglen følger de Birderfelseslæber som „Specialiteter“, har i de sidste Aar forbauset Publikum ved en Præstation, der hidtil kun har været tænkt mulig for Bluer og Stabninger af lignende Anatomier at udføre. Det er det Kunststykke „at gaa paa Løft“ — naturligvis Understøttelse af et

Løft — med Højsaalerne i Vejret og Hovedet hængende nedad.

Det var med en blid og blødsindstændt Publikaum var Vidne til disse Kunstnerens Manøvrer paa Understøttelse af et i en svimlende Højde anbragt Løft. Hvoori bestod Kunstst? Ja, derom var dette Anskuelse mellem de Bøksne. Drengene mente, at Kunstneren havde indgædet Saalerne af sine Sto med pulveriserede Bluer — et barnligt Begreb, som dog nærmede sig Sandheden, thi Kunstneren udfører sin forunderlige Kunst ved Anvendelsen af akkurat det samme Princip, som gjør sig gjældende i Sammensætningen af Bluerne.

Et Løft af tykke Planter laves, det er 3 Fod bredt og 15 — 16 Fod langt. Det tilhøyles glat og nøjagtigt, hvorefter det overgives med Pumicesten. Ved hver af Kostets to Enden er anbragt en Trapez, paa hvilken Kunstneren hænger med Hovedet ned. Paa Hødderne har han spæde Sto; en Slags Skaal der er lavet af Gummi er fastgjort med den konvekse Side ind mod Skoalerne. Kunstneren hængende paa Trapezet trykker nu den ene Fod mod Løftet. Idet han trykker drives Luften ud af Skaalet indtil et Vakuum dannes sig og Skaalet udvider sig. Som bekendt er Lufttrykket mod Skaalet 15 Pund pr. Kubitomme, og mere end tilstrækkeligt til at holde Manden oppe sikkert og fast. Den anden Fod fastgøres paa samme Maade og Manden slipper sit Tag paa Trapezet, og hænger nu bogstavelig „under Løftet uden nogen synlig Støtte. For at kunne flygte Foden maa den naturligvis først frigøres. Dette gjøres ved at bringe et Tryk paa Læerne, derved sættes i Bevægelse et Par smaa Jernsvænger, som aabner en Klap og Luften strømmer ind i det lufttomme Rum indtil Foden slipper løs. Ved Skiftevis at anvende denne Fremgangsmaate paa sine Hødder er Kunstneren i Stand til langsomt at spadserer hen under Løftet.

„INDEPENDENT“ S Bogbinderi i Grand Island Nebr.,

udfører ethvert Slags Bogbinderarbejde, indbefattende Forfærdigelsen af Kontor-Bøger.

Bestillinger modtages paa dette Blads Kontor i Dannebrog.

Petersen & Schlytern, Assurance-Agenter i Dannebrog.

Repræsenterer Continental i New York og Phoenix i Hartford. Besøger den sikreste og billigste Forsikring mod

Brand, Lynild og Orkaner.

Dump! Dump!! Dump!!!

- PANIK! -

Slagen med Skral, Forfærdelse, lamnende Bælyttelse og navn løs Fortvivlelse er

De høje Priser

i Dry Goods, Sommer-Klæder, Kjolestoffer, Hvide Varer.

CHAS. A. WIEBE

GRAND ISLAND,

Mægtige, om sig gribende Revolution.

Kom og forsyn Eder hos

WIEBE

Dansk Salgsmand: T. Nielson.

Et velassorteret Udvalg i Farmredskaber

RASMUS NIELSEN

Howard City, Nebraska.

Agentur for de bekjendte og prøvede McCormick Høstemaskiner, „Tiger“ Høriver, m. m.

Mært! Mært!! Mært!!!

-o PAUL ANDERSON, o-

Sagfører,

praktiserer i Fredsdommer-, County- og Distriktsretten i Howard og omlyggende Countier, bejrgende alt Procurator-Forretning henhørende.

* NOTARY PUBLIC, *

Laan-, Assurance- samt Indkasserings-Agent.

Taler de standinaviske, tydske og engelske Sprog. Salger Billetter, Veksler og Post-Office Ordres

til alle Pladser i Europa.

• Billetter følger med: •

Thingvalla, Hamburg, Nordtyske Lloyd samt American-Linien til Dagens laveste Priser.

Laan paa Landejendomme, paa lang Tid og til laveste Rente, bejrges.

Indkassering bejrges prompt og bestemt.

Assurerer Farm- og Byejendomme imod Brand, Lynild, Storm og Cycloner, altid til laveste Priser i det velbekjendte

German of Freeport

og flere andre solide Compagnier. Kontor i Fronten af 2den Etage i M. Andersons nye Bygning, paa Syd siden af Howard Avenue.

G. O. Schlytern, Pres. Jno. G. Schlytern, Ass. Pres.

BANK OF DANNEBROG

Dannebrog, Nebraska.

Udfører almindelige Bankforretninger. Særlig Opmærksomhed staaendes Indkassering, hvilket bejrges med rimelig Bejrgelse. Højest Rente betales paa Penges, som indfattedes paa længere Tid.

Korrespondenter: American Exchange National Bank NEW YORK, N. Y. Omaha National Bank OMAHA, NEBRASKA. Citizens National Bank GRAND ISLAND, NEBR.

NOTARY PUBLIC tilstede i Banken.

„Nicolai rejser vel herten til China eller Japan med hende, men bliver her i Kongens Kjøbenhavn.“

Dog jeg vidste nok, for hvem det var, Svigermoder græd. Det var den fortabte Son, der ikke mere var mellem de Levende, hvem hendes Tanker altid dvælede ved, naar Moderhertet blev bevæget. Jeg gif hen til hende, bøjede mig over hende og tilvovte hende kjærlige Ord, at jeg vilde blive hende en god og trofast Son. Hun trykkede min Haand til Tak, rejste sig derpaa og gif ud af Stuen.

„Mo'er er saa blødhjertet,“ sagde Maleren, „hun maa have Tid til at summe sig lidt, saa bliver hun nok rigtig glad.“ Derpaa, for at give Tankerne en anden Vending, henvendte han sig til Morbro'er: „naa Morbro'er, hvad siger du til dette?“

„Det har jeg vidst for længe siden, lige fra den første Dag Nicolai kom her i Huset. Hver Gang de gif paa Museerne sammen, havde jeg mine Tanker derved. „Det er nok ikke for Kunstens Skyld, de gaar der,“ tænkte jeg, „men jeg sagde aldrig Noget derom, for man skal ikke tale om den Slags Ting.“

„Ja du er en stor Politicus,“ tænkte Maleren, „og havde vi ikke dig her i Huset, hvordan skulde det saa gaa os arme Stakler?“

Lidt efter kom Svigermoder atter tilbage, fattet og rolig, og saa glad ud.

„Hør, Vorn,“ sagde Maleren, „nu vil vi have os en glad Dag. Hvad mener I om at tage i Stoven?“

„I Stoven, i Stoven!“ lod det som et mangfoldigt Echo.

Og saa toge vi i Stoven, og det var en mageløs Dag. Og Solen gif ned, der blev dunkelt mellem Træstammerne; inde under de tauise Bøgetræer gif Estrid og jeg Haand i Haand og saa op til Stjernerne, som glimtede mellem Løvet — den Aften glemmer jeg aldrig!

Næste Dag skulde jeg underrette Familien, det vil sige mine Brodre, om denne mærkelige Nyhed. Jeg gif hen paa Kastanievejen og aflagde Corpus Juris et Morgenbesøg, under hvilket jeg fortalte ham og Andrea Margrethe det Stele. Den sidste blev inderlig glad derover og sagde, at det var det Fornuftigste, som jeg længe havde gjort, at fæste mig en ynbig og vakler Brud. Corpus Juris tog, som rimeligt var, Sagen mere fra den juridiske end fra den æsthetiske Side, ønskede mig vel til Lykke, men foreholdt mig tillige, hvilket Ansvar jeg nu havde

Lukts af polstrede Stole og forgyldte Spejle, at der ikke var en Smule med tilbage at ønske, men hvad Forskjæle er der derved? De Stakler havde Intet ønske, Intet at arbejde for, saa taber Livet sin Spankraft og bliver kjedelig. Nej saa var Mo'er og jeg anderledes lykkelige: to Senge, et Børb og fire Stole med samt nogle Kasseroller og Skjokketoj, det var Alt det, som vi satte Værd paa. Alt det Dørlige har vi siden snart maattet erhverve os, men des større og Glæden, da det kom. Her er ikke et Stykke Bohave herinde, uden at det fortæller sig mærkelige Minder dertil, det er Allsammen „historisk,“ det kan fortælle Historie om, hvorledes det kom herind — jeg vil nu slet ikke tale om Klaveret derhjemme, som vi købte for fire Aar siden for halv Pris; det blev ført herind i et meligt Festsjøtog og Nubelmarsch, hvor jeg selv slog paa Triangel; det var et Høstidsdag, som vi aldrig vilde glemme, vel Vorn?“

— Det var en travl og fornøjelig Tid, der nu begyndte, med at flytte ind til det nye Hjem. Estrid vilde først kjøbe noget Skjokketoj og andre Nødvendighedsartikler, men det protesterede jeg ivrigt imod.

„Saadant noget kjedsommeligt Stads, hvor kan det dog falde dig ind at kjøbe det?“ spurgte jeg hamsfuld.

„Det er dog nødvendigt, og vi maa have det Allsammen,“ svarede Estrid.

„Men ikke begynde dermed, det er dog altfor filistøst; det kan jo altid komme bagefter.“

„Hvad skal vi da begynde med?“

„Men Någet, som er smukt og abelt og kan staa en varig Andbælgelse.“

„Mener du maaske, at vi først skulle se paa Toj til Gardiner?“ spurgte Estrid frygtfont; hun var aabenbart bange for at paadrage sig en ny Anklage for Filistøst.

„Ej hvad Gardiner!“ raabte jeg, „kan de staa en varig Andbælgelse?“

„Ja hvad mener du da?“

„Jeg mener Noget, hvori der er Poesi, et ægte Kunstværk. Der er f. eks. et udmærket Stykke af Paul Veronese, Brylluppet i Rana, der er stukket i et ganske fortrinligt Kobberstik. Se det vilde være et passende Stykke at indvise nye Hjem med, og det koster kun 50 Daler.“

„Det er mange Penge,“ mente Estrid.

„Ikke, naar man som vi har mange hundrede Daler at rutte med. Kom blot med mig, saa skal du se, at du vil finde det mageløst.“

Efter flere Indvendinger maatte Estrid tilslut gifve efter, vi købte Veroneses Stykket og førte det hjem i Triumf. Svigerfader delte ganske min Ansættelse.